

Forslag

til

Lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 9. marts 1973.*)

I lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, som ændret ved lov nr. 42 af 20. februar 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* Landbrugsministeren kan efter indhentet udtalelse fra det veterinære sundhedsråd, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og efter forhandling med Den danske Dyrlægeforening fastsætte bestemmelser, der åbner mulighed for, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, yder autoriserede dyrlæger assistance under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i stk. 1, litra b, c, d og e. Ministeren fastsætter i det omfang, han anser det for nødvendigt, bestemmelser om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.“

2. Efter § 7 indsættes:

„**§ 7 a.** En dyrlæge må kun udlevere lægemidler eller ordinere lægemidler ved recept

til behandling af sygdomstilfælde hos dyr under overholdelse af de i stk. 2-4 fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Som grundlag for udlevering eller receptordination skal foreligge en diagnose, der enten skal være stillet af dyrlægen selv eller skal være stillet af et statsligt eller et i henhold til § 18, stk. 1, godkendt laboratorium efter undersøgelse af indsendt materiale fra det eller de syge dyr.

Stk. 3. Dyrlægens diagnose skal stilles på grundlag af en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som han personlig har foretaget af det eller de syge dyr.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan dyrlægen stille diagnosen efter at have gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, eller efter at have undersøgt forelagt materiale fra det eller de syge dyr, under forudsætning af, at han har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på nævnte grundlag.

§ 7 b. For at forebygge forekomsten af uønskede rester af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer samt bestanddele eller omsætningsprodukter fra sådanne stof-